

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Rýsuje se ESG reporting pro malé firmy. Jak bude vypadat?

Zatímco velké společnosti už se chystají na tvorbu povinných zpráv o udržitelnosti, malé a střední podniky jsou z této povinnosti – alespoň prozatím – vyňaty. Avšak tlak dodavatelsko-odběratelských řetězců ze západní Evropy a také mnohdy výhodnější bankovní financování vedou k nutnosti připravovat reporty i u menších podniků. Víme, jak budou ESG reporty malých a středních firem vypadat? Kdo stanoví jejich obsah a musíme se jím řídit? A jaké jsou alternativy? V dnešním článku bych ráda shrnula dostupné informace o tom, co o dobrovolných reportech víme a nevíme.

Musí malé a střední podniky sestavovat zprávu o udržitelnosti (ESG zprávu)?

Stručně řečeno, zprávu o udržitelnosti podle směrnice CSRD jsou nebo budou povinny vyhotovovat pouze velké podniky a podniky, jejichž cenné papíry jsou kotované na burze.

Velký podnik je takový, který překračuje aspoň 2 ze 3 hodnot: (a) aktiva 500 milionů Kč, (b) roční úhrn čistého obrátu 1 miliarda Kč, (c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 250.

Malé a střední podniky, jejichž cenné papíry nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, nejsou povinny vyhotovovat zprávu o udržitelnosti ve smyslu CSRD a zákona o účetnictví. Pokud se malé a střední podniky rozhodnou ESG zprávu vyhotovit dobrovolně, nejsou povinny ji nechat ověřit auditorem a nemusí být součástí jejich výroční zprávy.

Jak mají ESG zprávy malých a středních firem vypadat?

Jelikož je report o udržitelnosti u malých a středních podniků dobrovolný, neexistuje zatím závazné pravidlo pro jeho obsah. Tlak dobrovolně reportujících firem a zároveň obava z greenwashingu však vedly Evropskou poradní skupinu pro účetní výkaznictví (EFRAG) k návrhu dobrovolného standardu.

Dobrovolný standard byl publikován koncem roku 2023, následně prošel veřejným připomínkováním a nyní čekáme na publikaci další, pravděpodobně již finální, verze.

Navržený report by se měl skládat z jedné až tří částí, přičemž rozsah si budou společnosti volit dle své úvahy.

Základem reportu je 16 okruhů – 11 environmentálních, 4 sociální a 1 zaměřený na řízení podniku. Publikovat by se tak měly informace o emisích skleníkových plynů, dopadech na biodiverzitu či statistiky týkající se zaměstnanosti.

Další dva dobrovolné moduly rozšiřují tyto základní informace o přesné popisy a zaměřují se na otázky nejčastěji kladené ze strany bank, investorů a obchodních partnerů.

Jelikož je ale návrh nepovinný, mohou si obsah a podobu reportu firmy upravit podle sebe. Očekáváme, že výrobní společnosti budou mít jiné požadavky na strukturu zprávy než společnosti ve

službách, že se bude lišit report B2B a B2C firem nebo že na podobu reportu bude mít vliv existence zahraničních poboček společnosti.

Zároveň je možné, že struktura navržená od EFRAG bude jako mnoho jiných evropských dokumentů tak obecná nebo naopak tak složitá, že se v praxi vůbec neuplatní.

Je a bude proto na každé firmě, aby se rozhodla, co a jak chce ve své ESG zprávě popisovat. Na druhou stranu by se ESG reporty neměly stát nástrojem greenwashingu, na což je potřeba při strukturování zprávy myslet.

Víme o reportech malých a středních firem vše, co vědět potřebujeme?

Ne - bohužel a bohudík.

Zmíněný návrh EFRAG je nyní interně přepracováván a publikace jeho další verze zatím nebyla oznámena. Zároveň lze předpokládat, že finální znění bude stejně obecné jako dosud.

Jinak řečeno, i když se evropské orgány snaží v reportingu malých a středních firem udělat pořádek, moc se jim to nedaří. Navržené standardy jsou totiž velmi obecné a nestanoví, která data mají být přesně získána, jakým způsobem a v jaké kvalitě.

Firmám je zároveň ponechán velký prostor pro vlastní úvahu, a to v otázkách struktury, rozsahu i grafiky.

Jak tedy nejlépe ESG zprávu vytvořit?

Pokud tedy chce v dnešní době menší společnost ESG zprávu vytvořit, doporučujeme inspirovat se v návrhu EFRAG, ale upravit ho dle svých potřeb a požadavků bank či odběratelů. V první řadě je nutné stanovit, na která data se zaměřit. Není od věci využít tzv. princip dvojí materiality, který se aplikuje i u velkých firem. Společnost se podle tohoto principu má zaměřovat hlavně na ty otázky, které mají významný dopad na lidi či životní prostředí a která jsou pro ni zároveň významným finančním rizikem.

Dalším krokem je stanovení metodiky sběru dat a jejich získání. V této fázi se získávají data o spotřebě energií, využití surovin, produkci odpadu, ale například i podílu žen ve společnosti.

Posledním bodem je vyhodnocení získaných dat a zpracování do podoby zprávy, která bude v ideálním případě i reprezentativní a srozumitelná.

Příprava ESG zprávy proto může být interně dost náročná. Řada společností proto volí spolupráci s poradci na danou problematiku. Zde doporučujeme si dát pozor na výběr takového poradce. Mezi známky dobré volby patří nejen reference, ale také fakt, že daný poradce čerpá právní informace od advokáta či jiné kvalifikované právní profese.

Závěr

Malé a střední podniky, které nemají cenné papíry přijaty k obchodování na regulovaném trhu, nejsou povinny připravovat zprávy o udržitelnosti ve smyslu zákona o účetnictví. Vyhotovení ESG zprávy, která bude dobře reflektovat jejich fungování, může být nicméně vyžadováno od obchodních partnerů, bank nebo může sloužit jako součást etického profilu firmy. V současné době však neexistuje přesný návod pro strukturu a vzhled takového reportu, byť se Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví snaží určitý standard stanovit. Každá společnost má nicméně odlišné potřeby, které je velmi vhodné definovat na začátku celého procesu, a následně promítnout do výsledného

reportu.

Mgr. Veronika Cívínová,
partnerka

KLB LEGAL

KLB Legal, s.r.o., advokátní kancelář

Letenská 121/8
118 00 Praha 1

Tel.: +420 739 040 363
e-mail: info@klblegal.cz

[1] Správci podle § 15 ZISIF

[2] Stanovisko ČNB - Pojem „veřejnost“ v předpisech na finančním trhu

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady 1286/2014 ze dne 26. listopadu 2014, o sdělení klíčových informací týkajících se strukturovaných retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou („nařízení PRIIPs“)

[4] V terminologii PRIIPs „tvůrce produktů“

[5] Seznam ČNB podle § 596 písm. e ZISIF

Další články:

- [Prekluze důvodu neplatnosti VH](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [TOP 5 judikátů z korporátního práva za rok 2025](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Proč dnes více než polovina M&A transakcí ve střední Evropě nekončí podpisem](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. - zápis jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)